

କଳାଧନ ବନାମ କଳା ଦିବସ

ଗତବର୍ଷ ନଭେମ୍ବର ୮ ତାରିଖ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ହଠାତ୍ ୫୦୦ ଓ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଆନୋଟ ଅଟକ କରି ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ଏହିସବୁ ନୋଟ ଜମା ରଖୁଥିବା ଦେଶଭ୍ରୋହୀ ଓ ଅସାମାଜିକ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ହାତରେ ଏସବୁ କେବଳ କାଗଜ ଚୁକୁଡ଼ା ହୋଇ ରହିଯିବ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଦେଶକୁ ୭୦ବର୍ଷ ଧରି ଲୁଚ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏହି ଲଢ଼େଇ ଚାଲି ଥିବାରୁ ଆନୋଟ ସରକାର ହିସ୍ତାକାର ଚାଲି ଉଦ୍ୟମକୁ ସମର୍ଥନ କରିବେ । ‘ମୋତେ ୫୦ଦିନ ସମୟ ଅର୍ଥାତ୍ ତିସେମ୍ବର ୩୦ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ଦିଅନ୍ତୁ, ସେଥିରେ ଯଦି ମୁଁ ବିଫଳ ହୋଇଛି ବୋଲି ଆପଣ ଅନୁଭବ କରିବେ, ତେବେ ମୁଁ ସେ କୌଣସି ଦଣ୍ଡ ନେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।’ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଏହି ଘୋଷଣାରେ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକ ପୂରୁଣା ନୋଟ ବଦଳାଇବା ପାଇଁ ଓ ଘର ଚଳେଇବା ପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ମୁଖରେ ହଜାର ହଜାର ଫଙ୍କ୍ୟାରେ

କେତେ କଳାଧନ ତାହାଦ୍ୱାରା ଫେରିଲା, ତା’ର କୌଣସି ହିସାବ ବର୍ଷକ ପରେ ଦିଆ ନଯାଇ ୨୩.୨୨ଲକ୍ଷ ଖତାରେ ପାଖାପାଖି ୩.୬୮ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କାର ସହିତ୍ୱ ଜମା ଧରା ପଡ଼ିଥିବା ସରକାରୀ ବିଜ୍ଞାପନରେ କୁହାଯାଇଛି । ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଅରୁଣ ଜେଟ୍ଟଲୀ ‘ବିମୁକ୍ତାକରଣର ବର୍ଷକ ପରେ’ ଶୀର୍ଷକରେ ଯେଉଁ ଲେଖା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରି ଆସୁଥିବା ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରୁ ୧.୬ଲକ୍ଷ କୋଟିରୁ ୧.୭ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କା ସହିତ୍ୱ କାରବାର ବୋଲି ଜଣା ପଡ଼ିଥିବା କହିଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟ ଯାହା ହେଉନା କାର୍ଯ୍ୟକି, ବିମୁକ୍ତାକରଣ ଫଳରେ କଳାଟଙ୍କା ଧରା ପଡ଼ିଯାଇଛି ବୋଲି ଦାବି କରିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇ ପଡ଼ିଛି । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ କଥା ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ବିମୁକ୍ତାକରଣ ଫଳରେ ଦେଶରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଯେଉଁ ହାରରେ ଅଣକର୍ପୋରେଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଟିକସଦାତା ଟିକସ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସାମିଲ ହେଉଥିଲେ, ସେହି ହାର ଏଥର ବୁଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏହାକୁ ଏକ ସଫଳତା ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇପାରେ । କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପଥର ଫିଙ୍ଗା ଘଟଣା ଓ ବାମପନ୍ଥୀ ଉତ୍ତୁକାଦ ଘଟଣାର ହାସ ବିମୁକ୍ତାକରଣର ପ୍ରଭାବ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇ ସମସ୍ତ ପୁଲିସ ବାହିନୀ ଓ ସେନା ବାହିନୀର ବଳିଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଧୁତ୍ୟ ନ୍ୟୁନ କରି ଦିଆଯାଇଛି । ତଥାପି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ତିସେମ୍ବର ୩୧ ତାରିଖରେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ ଭାରତର ଅପବିତ୍ରତା ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ବିମୁକ୍ତାକରଣ ଏକ ଐତିହାସିକ ଶୁଦ୍ଧି ଯାଜ୍ଞ ଥିଲା । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦିଙ୍କର ଦାବି ହେଲା, ଯେଉଁ ସାହସିକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ଇସିରା ଗାନ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ସଂଗୃହ କରୁଥିଲେ ନଥିଲେ, ତାହା ସେ କରି ଦେଖାଇନାହାନ୍ତି । କଳାଧନ ଓ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ବିରୋଧରେ ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସଫଳତା ବୋଲି ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଓ ତାଙ୍କ ସମର୍ଥକମାନେ ଦେଖିବାପା ପ୍ରଚାର କରୁଥିବା ବେଳେ କଂଗ୍ରେସ ସମେତ ତାଙ୍କ ବିରୋଧୀମାନେ ନଭେମ୍ବର ୮କୁ ‘କଳା ଦିବସ’ ଭାବେ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି ।

ଉଦ୍ୟୋଗଗୁଡ଼ିକ ବନ୍ଧୁ ପରିମାଣରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ଫଳରେ ପ୍ରାୟ ୧୫ଲକ୍ଷ ଲୋକ ନିଯୁକ୍ତି ହରାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ସରକାରୀ ତଥ୍ୟରେ କୁହାଯାଇଛି । ଏମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଫଙ୍କ୍ୟାରେ ଦିନ ମରୁଥିବା, ଚାଷୀ ଓ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶିଳ୍ପ ବା ବ୍ୟବସାୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ଲୋକ ମଧ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତି ହରାଇଛନ୍ତି । ସରକାର ଯେତେ ପ୍ରଚାର କଲେ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣ ଲୋକ ବିମୁକ୍ତାକରଣ ଦ୍ୱାରା ଦେଶର ଲାଭ ଅପେକ୍ଷା କ୍ଷତି ଅଧିକ ହୋଇଛି ବୋଲି ଅନୁଭବ କରୁଛି । ପ୍ରଥମ ଅବସ୍ଥାରେ କଳାଧନ ଓ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ବିରୋଧରେ ଏହା ଏକ ଲଢ଼େଇ ବୋଲି ସାଧାରଣ ଲୋକ ଅନେକ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଏଥିପାଇଁ କଷ୍ଟ ସହିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷକ ପରେ କେହି ବି ଭାବୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହାଦ୍ୱାରା କିଛି ଲାଭ ହୋଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ, ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର, ରାଜନୈତିକ ଦଳ ଓ ନେତାମାନଙ୍କର ବେପରୁଆ ଖର୍ଚ୍ଚ ଓ କଳାଧନ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସୃଷ୍ଟି ହେବାରେ ଲାଗିଛି ।

ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ସରକାର ଯେହେତୁ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ବିରୋଧରେ ଓ ବିଦେଶରୁ କଳାଧନ ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ନିର୍ବାଚନ ଜିତିଥିଲେ, ସେହି ହେତୁ କ୍ଷମତାକୁ ଆସିବା ପରେ ଜନ ଲୋକପାଳକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକପାଳ ଗଠନ କରିବା ଓ ସିବିଆଇକୁ ସରକାରଙ୍କ କବଳରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଏକ ସ୍ୱାଧୀନ ଫଙ୍କ୍ସନରେ ପରିଣତ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଥମେ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ବିମୁକ୍ତାକରଣ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ଓ କଳାଧନ ବିରୋଧରେ ଲଢ଼େଇ ବୋଲି କୁହା ଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଲୋକପାଳ କାର୍ଯ୍ୟକି ଗଠନ କରାଗଲା ନାହିଁ ଓ ସିବିଆଇକୁ କାର୍ଯ୍ୟକି ନିରପେକ୍ଷ ଫଙ୍କ୍ସନରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଗଲା ନାହିଁ, ତାହାର କୌଣସି ସ୍ୱରୂପ ଜବାବ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ । ବିମୁକ୍ତାକରଣରୁ ଯଦି ଲାଭ କ୍ଷତିର ହିସାବ କରାଯାଏ, ତେବେ ଲାଭ ଯାହା ଏବେ ବି ସ୍ପଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ତାହାଠାରୁ ଅର୍ଥନୀତି, ନିଯୁକ୍ତି ଓ ଲୋକମାନେ ହଜାରୋ ହଜରକରି ହେବାର କଷ୍ଟ ଏତେ ଅଧିକ ହୋଇଛି ଯେ କୌଣସି ସାଧାରଣ ନାଗରିକ ବିମୁକ୍ତାକରଣକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସାହସର ସହିତ ଏହା କରିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇ ପଡ଼ିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିରୋଧୀ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଶକ୍ତି ଏଥିରେ ଅଧିକ ଜଣାପଡୁଛି । ତା’ହେଲେ ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି- ୨୦୧୪ ନିର୍ବାଚନରେ ବିପୁଳ ବିଜୟ ହାସଲ କରି ଦେଶର ବୈଦେଶିକ ନୀତି ଓ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ନୂଆ ରୂପ ଦେବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିବା ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି କାର୍ଯ୍ୟକି ବିମୁକ୍ତାକରଣ ନିଷିଦ୍ଧ ଗ୍ରହଣ କଲେ ? ଯାହା ମନେ ହେଉଛି, ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ୫ବର୍ଷ ଭିତରେ ଏପରି କିଛି କରିବାକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ,

ଯେଉଁଥିରେ ସାରା ଦେଶର ଜନସାଧାରଣ ତାଙ୍କୁ ଜଣେ ସାହସୀ ନେତା ଓ ଦିଗ୍‌ଦର୍ଶକ ଭାବରେ ସହକରେ ଗ୍ରହଣ କରିନେବେ- ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ପଞ୍ଚତ ଜବାହାରଲାଲ୍ ନେହରୁ, ଇନ୍ଦିରା ଗାନ୍ଧି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବରେ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ପରେ ଯେଉଁମାନେ ଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏପରିକି ରାଜୀବ ଗାନ୍ଧି ଓ ନରସିଂହ ରାଓ ପିଏକି ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ଲେଖାଏଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ସୁଭାଷକାରୀ ଫଙ୍କ୍ସନମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପ ବି ନେଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନାଁ ଦେଶର ସବୁ ନାଗରିକ ଜାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଭିତରେ ଅଟକ ବିହାରୀ ବାଳଦେଘୀ ବେଙ୍ଗ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭାରତର ସବୁ ନାଗରିକ ତାଙ୍କ ନାଁ ଘରେ ଘରେ ଜାଣିଥିଲେ ବୋଲି କହିହେବ ନାହିଁ । ଏପରିକି ୧୦ବର୍ଷ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ରହିଥିବା ମନମୋହନ ସିଂହଙ୍କ ନାମ ଗାଁଗହଳିରେ ସବୁ ଘରେ ପହଞ୍ଚି ପାରିଲା ନାହିଁ । ସମ୍ଭବତଃ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିମୁକ୍ତାକରଣ ପରି ଏକ ସାହସିକ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଦେଶର ସବୁ ଘରେ ତାଙ୍କ ନାଁକୁ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଛନ୍ତି, କାରଣ ଦରିଦ୍ରତମ ପରିବାରରେ ମଧ୍ୟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା କିମ୍ପା ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଆନୋଟ ରହିଥିଲା । ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଜାଣିଲେ ଯେ ଏହି ନୋଟସବୁ ଅକାମୀ ହୋଇଯାଇଛି ଓ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ଯାଜ୍ଞ ବିଏ ନୋଟ ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ, ସେତେବେଳେ କିଏ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କଲା ବୋଲି ସାଧାରଣ ଭାବରେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଲା । ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାର ଜାଣିଲେ ଯେ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ନାମକ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇ ଟଙ୍କାଗୁଡ଼ିକୁ ଅଟକ କରିଛନ୍ତି । ଅନେକ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ନିଜର ନାମ ଦେଶର ସବୁ ଘରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଅର୍ଥନୀତିର ବିଭିନ୍ନ ଦିଗକୁ ଆଲୋଚନା ନକରି ହଠାତ୍ ଯେଉଁ ନିଷିଦ୍ଧ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ବିରୋଧୀଙ୍କୁ, ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ଓ ଉତ୍ତପନ୍ଥୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କିରୋଧରେ ପଦକ୍ଷେପ ବୋଲି ପ୍ରଚାର କଲେ, ତାହା ମୁଣ୍ଡା ମାରିବା ପାଇଁ ଘରେ ନିଆଁ ଲାଗାଇ ଦେବା ସହିତ ପ୍ରାୟ ସମାନ । କିନ୍ତୁ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଭାରତର ଘରେ ଘରେ ପରିଚିତ ହେବା ପାଇଁ ବିମୁକ୍ତାକରଣ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବା ଏବେ ଯେତିକି ସ୍ପଷ୍ଟ, ସେତିକି ମଧ୍ୟ ପରିଷ୍ଠର ଯେ ରାହୁଲ ଗାନ୍ଧି, ସାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବାପା ଜଣେ ନେତା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବା ବିଚାର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲେ, ଏବେ ସେ ବିରୋଧୀ ପକ୍ଷର ମୁଖ୍ୟ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନେତୃତ୍ୱରେ ପରିଣତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ବରିଷ୍ଠ ସାଧକଙ୍କ
ମୋ: ୯୪୩୭୪୦୪୪୫୫/୮୦୧୮୦୧୪୪୫୫

ରବି ଦାସ

ଲାଲଟ ଦେଇ ଛିଡ଼ା ହେଲେ । ଦିନଦିନ ଧରି ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରହିଥିବା ଅନେକ ବୃଦ୍ଧ ଓ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଶତାଧିକ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ଯେହେତୁ ଭାରତର ମୋଟ ୧୨୦୦ ଟଙ୍କା ଆନୋଟ କଟା ଭାଗ ୫୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ଆନୋଟ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବଦଳାଇବା କେତେ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ଥିଲା, ତାହା ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି । ୫୦ ଦିନ ଅତିକ୍ରମ ପରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ଆଉ ପଚରା ନଯାଇ ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶ ନିର୍ବାଚନରେ ବିଜେପିର ବିଜୟକୁ ବିମୁକ୍ତାକରଣ ପ୍ରତି ଲୋକମାନଙ୍କର ସମର୍ଥନ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରାଗଲା । ଏବେ ସେହି ଦିବସର ଏକବର୍ଷ ପୂର୍ତ୍ତି ଅବସରରେ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ତାହାକୁ କଳାଧନ ବିରୋଧୀ ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଇଛି, ଯଦିଓ ଦେଖାଗଲା ଯେ ଅଟକ ହୋଇଥିବା ନୋଟର ପ୍ରାୟ ଶତକଡ଼ା ୯୯ ଭାଗ ଟଙ୍କା ବ୍ୟାଙ୍କଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରି ଆସିଛି । ତଥାପି ସରକାର ବିଜ୍ଞାପନ କରିଆରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତର ୧୨୫ କୋଟି ଜନସାଧାରଣ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର ଓ କଳାଧନ ବିରୋଧରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଲଢ଼େଇ କଲେ ଏବଂ ବିଜୟୀ ମଧ୍ୟ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ

ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମା ଆସି ପହଞ୍ଚାଇ ସମପୂରଣେ । ଏବେ ତାକୁ ଟିକିଏ ଉଶ୍ୱାସ ଲାଗିଲା । ମନେ ମନେ ଭାବିଲା, ‘ତରିଗଲା ମଣିଷ ।’ ଯମରାଜ ଠାଏକିନା ଗୋଟେ ଜାଗୁଡ଼ା ଦେଲେ ତା’ ଗାଳକୁ । ତା’ପରେ କହିଲେ, ‘ତରିଗଲା କ’ଣ ? ତାଳ ତାଳ ବିଖୁର୍ଦ୍ଧା ତୋ ପାଇଁ ବି କୁଡ଼ିଆଟିଏ ତିଆରି କରି ରଖିଛନ୍ତି । ତାଲା ।’

ରାଧାରାଣା ତ୍ରିପାଠୀ

‘ନାହିଁ ମହାରାଜ, ଆଉ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ବାକି ଅଛି । ତିନିଶହ ଅଣା ହାତ ହୋଇଛି ଏସାର୍ବ ।’ ଯୋଡ଼ହସ୍ତ ହୋଇ କହିଲା ପଦ୍ମପଲିଆ । ‘ଯାଅ ଆଜି ରୁମକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ କୋଡ଼ିଏ ହାତ ମାଟ୍ କରି ଦିଆଗଲା,’ କହିଲେ ଯମରାଜ, ‘ମୋର କାମଟିଏ କର । ଏଇ ଶତ୍ରୁକୁଳୁ ବୁଲେଇ ବୁଲେଇ ଏଠାକାର କୁଡ଼ିଆମାନ ଟିକିଏ ଦେଖେଇ ଦିଅ ।’ ପଦ୍ମପଲିଆକୁ ଦେଖି ଦେଖି ଚିହ୍ନି ପାରିଲା ଶତ୍ରୁକୁଳୁ କହିଲା, ‘ଆରେ ପଦ୍ମପଲିଆ ଯୋ ! ପୁରୀ ଆଠଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିଲିରେ ରୁମ ଫଟେ ବାହାରୁଥିଲା, ଜଣିବ ? ତୁମେ ଫାଟା ଲାଗେଇ ଥିଲ ନା ?’

‘ତୁମେ କାହିଁକି ଆପତ୍ତ୍ୟ କଲ ବନ୍ଧୁ ?’- ତା’ କଥାକୁ ଅଣଶୁଣା କରି ପଚାରିଲା ପଦ୍ମପଲିଆ ।

‘ଛାଡ଼ ବନ୍ଧୁ, ଛାଡ଼ ସେକଥା,’ କହିଲା ଶତ୍ରୁକୁଳୁ, ‘ମୋ କ୍ଷେତର ଧାନସବୁ ମରିଗଲା । ମୋର ସମସ୍ତ ଡେଣା,

ଯମରାଜଙ୍କ ନ୍ୟାୟ

ସମସ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ବିଫଳ ହୋଇଗଲା । ଏପଟେ ମହାଜନ ବି ଖୁଦ୍ ହଇରାଣ କରୁଥାଏ- ‘ତୋର ତ ଗଣବାସ ସବୁ କୁଡ଼ିଗଲା । ମୁଁ ଏବେ କଣ କରିବି ? ମୋତେ କୁଡ଼େଇକୁନିରେ ବାପା ।’ ଯେତେବେଳେ ଭେଟ ହେଲେ ଏମିତି କେତେ କଥା କହୁଥାଏ । ବାସହେଲେ ମୁଁ ମୁହଁ ଲୁଚେଇ ବୁଲୁଥାଏ ତାକୁ । ସେପଟେ ସ୍ତ୍ରୀର ଗହଣାଗାଣ୍ଠି ବନ୍ଧା ପକେଇ ଥିଲା । ସବୁ କୁଡ଼ିଗଲା । ଘରକୁ ଗଲେ ଘର ଲୋକଙ୍କ ଶୁଖିଲା ମୁହଁ, କ୍ଷେତକୁ ଗଲେ କ୍ଷେତର ଉତ୍ତୁକା ଅସମ୍ଭା । ପଦାକୁ ବାହାରିଲେ ମହାଜନର କଲିକା ଚିରା ବାଦ୍ୟନାଶ । ଖୁଦ୍ ଅସହାୟ ହୋଇପଡ଼ିଲା ଭାଇ । ଜୀବନକୁ ଭାରି ବାଧୁଲା । ଗରିବିନ ଅକ୍ଷର ଦିଶିଲା । ଆଉ କ’ଣ ବା କିଅଛି, କହିଲି ? ପରିଶେଷରେ ମୋତେ ଏଇ ଗୋଟିଏ ହିଁ ରାକ୍ଷା ସହକ ଲାଗିଲା । କ୍ଷେତକୁ ଯାଇ ବିଷ ପିଇଦେଲି । ସବୁ ଚିକା, ସବୁ ଜଳକୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଗଲା । ମରିଗଲି ନାହିଁ ଯେ ତରିଗଲି ଜଣା ।’

‘ତରିଗଲା କ’ଣ ଭାଇ ! ମୁଁ ଚାରି ହାତର ଦଉଡ଼ିରେ ଫାଶା ଲଗେଇ ଥିଲି ବୋଲି ପ୍ରତିଦିନ ମୋତେ ଚାରିଶହ ହାତ ଲେଖାଏଁ ଦଉଡ଼ି ବଳିବାକୁ ପଡୁଛି । ହେଇ ଦେଖ ମକରାଧାରିଆକୁ । ସେ କୁଅକୁ ଡେଇଁ ଜୀବନ ହାରିଥିଲା । ସେଥିଲାଗି ଦିନକୁ ଶହେଗୋଟି କୁଅ ଖୋଳିଲେ ଯାଇ ତା’ର ରକ୍ଷା । ଗୋଟେ ଭଣା ହେଲେ ଶହେ ଗୋଲୁଠା ପଡ଼େ । ଆଉ ହେଇ ଦେଖ ସେଇ ଗଣାମାନଙ୍କୁ । ସେମାନେ କ୍ଷେତକୁ ଯାଇ କୀଟନାଶକ ବିଷ ପିଇ ଦେଇଥିଲେ । ସମସ୍ତେ ଦିନକୁ ଶହେ ଏକର ଲେଖାଏଁ କ୍ଷେତରୁ ଯୋକ ଧରୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଯୋକ ଛାଡ଼ି

ହୋଇଗଲେ ଆଶ୍ୱିଏ ଜୋକ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଏ’- କହିଲା ପଦ୍ମପଲିଆ । ଭୟରେ ଛେପ ଜୋକି ପକାଇଲା ଶତ୍ରୁକୁଳୁ । ତା’ପରେ କହିଲା, ‘ମାନେ ତୁମେ ଲାଭରେ ଅଛ, ତୁହ ?’ ମୁହଁ ଶୁଖିଲା ପଦ୍ମପଲିଆ କହିଲା, ‘ଲାଭର କଥା କହୁଛ ? ଗୋଟିଏ ହାତ ଦଉଡ଼ି କମ୍ ବଳି ଥିଲେ, କୌଟିଏ ଲାତ ଖାଇବାକୁ ମିଳେ- ବୁଝିଲ ବନ୍ଧୁ ।’

‘ତା’ମନେ ଏଇ ଆମ୍ବୁତ୍ୟା କରୁଥିବା ଲୋକେ ନର୍ଦ୍ଦରେ ପଡ଼ୁ ନାହାନ୍ତି ?’ ପଚାରିଲା ଶତ୍ରୁକୁଳୁ । ‘ନାହିଁ ବନ୍ଧୁ, ଆମେ ହେଲୁ ଚଷା, ଲକ୍ଷେ ଜୀବ ପୋଷା । ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷେ ଜୀବ ଆମ ଯୋଗୁ ଆହାର ପାଇଛନ୍ତି, ତା’ର ପୁଣ୍ୟ ବନ୍ଧୁ ମାତ୍ରରେ ବଢ଼ି ଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ କୁଡ଼ିଆମାନ ତିଆରି କରି ଆମମାନଙ୍କୁ ଅଧିଅନ କରାଯାଇଛି ଏଇଠି ।’

ଶତ୍ରୁକୁଳୁର ଆତ୍ମା ଆସି ବି କମ୍ପିଗଲା ଯମପୁରରେ ଏଇ ରଜତଙ୍ଗ ଦେଖି । ଏତିକିବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅବିଚାଳିତ ହେଲେ ଯମରାଜ । ଶତ୍ରୁକୁଳୁ ପଚାରିଲେ, ‘କୁହ କୁଡ଼ିଆକୁ ସିନ୍ଦୁ ନା ଘରକୁ ଫେରିବୁ ? ବିଳମ୍ବ ହୋଇନି ଏସାର୍ବ । ତୋ ବିଚାରେ ଅଗ୍ନି ସଂଯୋଗ ନହେବା ସାର୍ବ ତୋ ଶରୀର ସୁରକ୍ଷିତ । ତା’ ପୂର୍ବରୁ ଯଦି ଫେରିଯିବୁ, ତା’ହେଲେ ପୁଣି ଜୀବନ ଫେରି ପାଇବୁ ବୁ । କୁହ କଣ କହୁଛୁ ? ମୁଁ ସର୍ବାଗଳ । ଅଧର୍ମ ହେବାକୁ ଦେବିନାହିଁ । ଶାନ୍ତ କୁହ, ସମୟ ଅତିବାହିତ ହୋଇ ଯାଇଛି ।’

‘ଘରକୁ ଯିବି ପ୍ରଭୁ, ଘରକୁ ଯିବି । ମୋତେ କ୍ଷମା କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ମୋ ଅପରାଧ କ୍ଷମା କରି ଦିଅନ୍ତୁ ସ୍ୱାମୀ । ମୁଁ ଆଉ ଏମିତି ଭୁଲ କେବେହେଲେ କରିବି ନାହିଁ ମହାରାଜ । ବାହା

ଖଟେଇ ମୋ କୁକୁୟକୁ ସାହା ହେବି ମହାରାଜ । ଦୟାକରି ମୋତେ ମୋ ଘରକୁ ଫେରିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ଦିଅନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ’- ବିକଳ ହୋଇ କହିଲା ଶତ୍ରୁକୁଳୁ ।

ଯମରାଜ ‘ଯା’କହି ଯୋଗଣ କରିଦେଲେ ତା’ ଆତ୍ମାକୁ- ତା’ ଘରକୁ ।

‘ଏପଟେ ପୃଥିବୀଲୋକରେ ଶତ୍ରୁକୁଳୁ ଘରେ ଲୋକଙ୍କ ଭିଡ଼ ଲାଗି ଯାଇଥାଏ । ବନ୍ଧୁ ବନ୍ଧବ, ସାଜ ପଡ଼ିଣା ସମସ୍ତେ ବନା ହୋଇଛନ୍ତି । ତା’ ମାଆ, ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁଅ, ଝିଅ ସମସ୍ତେ ଛେଡ଼ି ବାଡ଼େଇ ହୋଇ କାହୁଆଁତି । ପାଖ ପଡ଼ିଶାର ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ଲୋକେ କହିଲେ, ‘ଛାଡ଼ ଛାଡ଼, ବେଗି ବେଗି ଶବ ଉଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆଉ ଯେତେ କନ୍ୟାକା କଲେ ଲାଭ କ’ଣ ? ଯିଏ ମଲା, ସିଏ ଗଲା । ତା’ର କ’ଣ କାଦବ ଫେରିବ ଆଉ ?’ ଶତ୍ରୁକୁଳୁ ପଦ୍ମର ବର୍ଷର ଝିଅ ‘ନାହିଁ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ନିଅ ନାହିଁ’ କହି କୁଣ୍ଡେଇ ଧରିଲା ତା’ ବାପାର ଶବକୁ । ତମକି ପଡ଼ିଲା ଝିଅ । ଏ କ’ଣ, ତା’ ବାପାଙ୍କୁ ତ ହୃଦୟହର ଅହେ ? ରଡ଼ି ପାରିଲା ଝିଅ- ‘ଆରେ କିଏ ବିକଉଁଠି ହେଉଛି ? ପାଣି ଟିକିଏ ଆଇ କିଏ ହେଲେ । ମୋ ବାପା ଦକ୍ଷୁଛନ୍ତି । ମରି ନାହାନ୍ତି ମୋ ବାପା ।’

ଜଣେ ଧର୍ତ୍ତ ଆସି ଶତ୍ରୁକୁଳୁ ନାଡ଼ି ପରୀକ୍ଷା କଲା । ଆଉ ଜଣେ ପାଣି ଭଲେ ଆଣି ତା’ ଆଖକୁ ମୁହଁକୁ ପାଣି ଛାଟିବାରେ ଲାଗିଲା । ଏବେ ବଳବଳ କରି ଚାହିଁଲା ଶତ୍ରୁକୁଳୁ । ଆଖେ ଆଖେ ଅଧର ହାତକୁ ମୁଠାଇ ଧରିଲା । ଆଖୁକୁ ବୋହି ଯାଉଥାଏ ଧାର ଧାର ଲୁହ । ସମସ୍ତେ ଖୁସି ହୋଇଗଲେ । ‘ଗୋଟେ କୋଟି କୋଟି କୁହାର ଗୋ ମାଆ ସମଲେଇ ! ମୋ ପୁଅକୁ ତୁ ଫେରେଇ ଦେଲୁ ମାଆ ! ଉଷୁମା ଧାନକୁ ଗଜା ମାଆ ! ଉଷୁମା ଧାନକୁ ଗଜା ଅନୁକରଣୀ !’ ଶତ୍ରୁକୁଳୁ ମାଆ କୁଳଞ୍ଜରୀର ସହ ଭୋ ବିନା ମୁଣ୍ଡିଆଟାଏ ମାରି ପକାଇଲା ।

ଭାରତୀ କୁମାର, ରୁକ୍ମିଣିପାଲ, ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର
ମୋ: ୮୨୪୯୮୦୭୨୭୭

ଅସାଧାରଣ ସାଧାରଣ

ବେଳେବେଳେ ଅସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରମାଣିତ କରି ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ବି ସାଧାରଣ । ଏମିତି ଏକ ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ନିକଟରେ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟରେ ଯାହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ କୋର୍ଟର ବିଚାରପତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି ଫାଟ ରହିଛି । ଏକଥା ପଦାକୁ ଆସିଛି ଗତ ସପ୍ତାହର ଗୁରୁବାର ଏବଂ ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ବରିଷ୍ଠ ଆଇନଜ୍ଞାନକେତୁ କାମିନୀ ଜ୍ୟୋତିସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଆବେଦନର ବିଚାର ନିର୍ଣ୍ଣୟଗଣ । ଜ୍ୟୋତିସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଆବେଦନଟି ଲକ୍ଷ୍ନୌର ପ୍ରସାବ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍ ଅଫ୍ ମେଡିକାଲ ସାଇନ୍ସ ଦୁର୍ଗାଟି ମାମଲାରେ ଓଡ଼ିଶା ହାଇକୋର୍ଟର ଜଣେ ପୂର୍ବତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖି ଓ ଦୁର୍ଗାଟି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା । ଗୁରୁବାର ଦିନ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟର ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବରିଷ୍ଠ ବିଚାରପତି ଜଷ୍ଟିସ୍ ଜେ ଚେଲମେଶ୍ୱର ଏବଂ ଜଷ୍ଟିସ୍ ଅବରୁଖ ନାଗରକର ଦୁଇଜଣିଆ ଖଞ୍ଜେଇ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି କରି ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଏକ ପାଞ୍ଚଜଣିଆ ସାଧିକାରିକ ଖଞ୍ଜେଇ ଚାଲିବ । ଏହାର ବିଚାର କରାଯିବାକୁ ବିକ୍ଷୁପ୍ତ ଭାଗି କଲେ । କିନ୍ତୁ ତା’ ପରଦିନ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି ଜଷ୍ଟିସ୍ ମିଶ୍ର ଏଥିରେ ସହମତ ନହୋଇ ସୁକ୍ଷିପ୍ତ କରଣ ଦର୍ଶାଇ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଞ୍ଜେଇ ଖାରଜ କରିଦେଲେ । ସକ୍ଷେପରେ ସେ ଏହାକୁ ପଦ୍ମପଲିଆର ବିଚାର ପରିବେ ଓ ଏହାର ଫଙ୍କ୍ୟା ସ୍ଥିର କରି ପାରିବେ । ଏହା ସହିତ ସେ ଯେଉଁ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ବିଳମ୍ବ ନକରି ତୁରନ୍ତ ବିଚାର କରାଯିବା କରୁଣା ବୋଲି ସ୍ଥିର କରାଯିବ, ସେଗୁଡ଼ିକର ‘ଶୁଣାଣି’ ମଧ୍ୟ ଏଣିକି ସିଧାସଳଖ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯିବ । ଜଷ୍ଟିସ୍ ଚେଲମେଶ୍ୱର ଏପରି ପ୍ରକାରର ବିରୋଧୀ ମତମତରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ ଉଭୟଙ୍କ ପ୍ରତି ହୋଇ ସବୁକିଛି ଠିକ୍ ନାହିଁ । ଦେଶରେ ଅନେକ ଫଙ୍କ୍ୟାକ ମାମଲା ବିଚାର ଅପେକ୍ଷାରେ ବର୍ଷ ପରେ ବର୍ଷ ଗଡ଼ି ଚାଲୁଥିବା ବେଳେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଅଦାଲତର ଦୁଇଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଅସମ୍ଭା ଦେଖାଦେବା ଆଦୌ ସ୍ୱହଣ୍ୟ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ପାରିବ, ସେ ସାଧାରଣ ସେମାନେ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ଉଚିତ । ଅଥଚ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି ଆବେଶ ସର୍ବସାଧାରଣରେ ଏକ ଚର୍ଚ୍ଚା ପାଉଁଟି ଖୋରାଣି ଯୋଗାଇଲା ଯାହା ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ମର୍ମାହତ କରିଛି । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ମାମଲାରେ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ବିଚାରପତି ଏକ ତିନିଜଣିଆ ଖଞ୍ଜେଇ ଗଠନ କରିସାରି ଥିବାରୁ ପାଣିକୁ ଆଉ ଅଧିକ ଗୋଲିଆ କରାଯିବା ଅନୁଚିତ ।

ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ ପତ୍ର

ପୁାଖରୁ ନିର୍ଗତ ଧୂଆଁରେ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷିତ

କଟକ ଓ ଯାଜପୁର ଜିଲ୍ଲା ସାମାଜିକବାଦୀ ବଡ଼ତଣା ଟାଙ୍କୀ କୁଳର ଶତାଧିକ ଗ୍ରାମର ଲୋକେ କୋଇଲା ଧୂଆଁ, ସିମେଣ୍ଟ ଧଳି ଯୋଗୁଁ ଅତିଷ୍ଠ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେଣି । ନିକଟରେ ଥିବା ଏକ ସିମେଣ୍ଟ ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଓ ଆଇରନ୍‌ରୁ ନିର୍ଗତ ଧୂଳିଧୂଆଁ ଓ ଦୂଷିତ ଜଳ ବ୍ୟବହାର କରି ବଡ଼ତଣା କୁଳର ବୈବା, ସିମିଆଁ, ସୋଲର, ନେଲିଆପାରିଆ ଓ ଶାଳପଡ଼ା ଅଞ୍ଚଳରେ ୨୫ ଖଣ୍ଡ ଗ୍ରାମର ହଜାର ହଜାର ଜନସାଧାରଣ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହେଉଛନ୍ତି । କେତେକ ଚର୍ମ, ଯକ୍ଷ୍ମା ଆଇନା ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇ ଟିକିସିତ ହେଉଛନ୍ତି । ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଏକ ବୁହର୍ ସିମେଣ୍ଟ ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଏବେ ଘାତକ ସାଜିଛି । ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ବିକାଶ ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମରେ ୪ ଭାଗ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରିବାର ସରକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ଲାଣ୍ଟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସେଥିପାଇଁ ଚିକା ବି କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଉକ୍ତ ପ୍ଲାଣ୍ଟରେ ପ୍ରଚୁର ଜଳର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିବାରୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ନଳକୂପ ଖନନ କରାଯାଇଛି । ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଳଖର ଲୁମ୍ପେ ହାସ ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ସିମେଣ୍ଟ ପ୍ଲାଣ୍ଟ ଧୂଳିଧୂଆଁ ବ୍ୟାପିବା ପ୍ରକଳରେ ଯକ୍ଷ୍ମା ଓ ଆଇନା ପ୍ରଭୃତି ଶ୍ୱାସ ଜନିତ ରୋଗ ବ୍ୟାପିବାରରେ ଲାଗିଲାଣି । ପୁାଖରୁ ନିର୍ଗତ ଜଳ ଦୂଷିତ ହୋଇ ନିକଟସ୍ଥ ଗଡ଼ିଆ ପୋଖିରେ ପାଣିରେ ମିଶି ଜଳ ପ୍ରଦୂଷିତ କରିବା ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଜନସାଧାରଣ ଓ ଗୃହପାଲିତ ପଶୁ ଅଜଣା ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଅନେକ ଦୂଷିତ ଜଳରେ ସ୍ନାନ କରି ବିଭିନ୍ନ ଚର୍ମରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି । ଦୂଷରୋପଣ ସହିତ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଞ୍ଚଳର ବିକାଶ ପାଇଁ

ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଲେ ଆଦ୍ୟୋଜନ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପଡ଼ିବ ।
ନିର୍ମଳ ତନ୍ତ୍ର ସାମଳ
ଆବାହକ ଜନ ସୁରକ୍ଷା ସମିତି, ଚଞ୍ଚିଖୋଲ, ଯାଜପୁର

ଗଣାଙ୍କୁ ଉଚିତ୍ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଆଯାଉ

ରାଜ୍ୟରେ ଚଳାଚଳିତ ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ଯୋଗୁଁ ପ୍ରାୟ ନଅଟି ଜିଲ୍ଲାର ଗଣାଭଳମାନେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅନେକ ଗଣା ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଥିବାବେଳେ ଅନେକ ଉତ୍ତୁକା ଫସଲରେ ନିଆଁ ଲାଗାଇଛନ୍ତି । ଅନେକ ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ଓ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ରକର୍ମରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭାଗ ଘୋଷଣା କରିଛି ଗଣାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସହାୟତା । ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିତାପର ବିଷୟ ଯେ, ଯେଉଁ ସହାୟତା ରାଶି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି ତାହା ସମୁଦ୍ରକୁ ଶଙ୍କ୍ଷେ । ଅଣକଳସେବିତ ହେତୁର ପିଛା ୮୬୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ଜଳସେବିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ହେତୁର ପିଛା ୧୩୫୦୦ ଟଙ୍କା । କେବଳ ସଫିକଳରେ ଶୀତତାପ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କୋଠିରେ ବସି ଫଳସଲା କରିଦେଲେ ଗଣା ଉପକୃତ ହୁଏନି । ହେତୁର ପିଛା ଗଣା ଅମଳ କରେ ହାଉହାରି ୩୫ ବନ୍ଧା ଧାନ ଯାହାର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ୩୫୦୦୦ ଟଙ୍କା । ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ ହେତୁର ପିଛା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ ପ୍ରାୟ ୧୨ ହଜାରରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଟଙ୍କା । ଆକଳନ କଲେ ସହାୟତା ରାଶି ଗଣାକୁ ଶକ୍ତ ଗଂପୁଣା ସଦୃଶ । ସରକାର ତୁରନ୍ତ ସଠିକ୍ ଆକଳନ କରି ଉଚିତ୍ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦେଲେ ଗଣା ବଞ୍ଚିବ ।

ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ପଟ୍ଟନାୟକ, କୋରକୋର, ନିଆଳି, କଟକ

ବସ୍ ଛାତରେ ଚାରା ଚାଲାଣ